

Izhaja vsaki četrtki ob 4. uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 kron.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznana sprejema upravnništvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdievem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vac-lavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petit vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: J. Vimpolšek v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Ne puške v koruzo!

Mej briskimi koloni so nove pri-tožbe. Čakali so na prvi pridelek in upali kaj dobička, a up jim je šel po vodi. Ubogi kolon je moral v nekaterih krajih plačati gospodi tretjino črešenj, ki jej po pogodbi pritiče, po 20 v kilo-gram, sam pa je te črešnje prodajal po po 16, 12 in celo po 6 v. Nekateri niso imeli pri črešnjah prav nobenega do-bička. Tako je bilo s prvim pridelkom, tako bo z drugim itd. Vprašamo: Kako naj kolon preživlja sebe in družino? Pripovedujejo nam, da je v nekaterih kolonskih družinah v Brdih velika beda in lakot.

Pomoč kolonskemu ljudstvu je torej nujno potrebna. Tu morajo vse stranke pomagati. Kdor more, je dolžan priskočiti na pomoč. Najostrejša obsodba je vredna bedasta pisarija „Kmečkega glasa“ v št. 20. z dne 3. junija t. l., v kateri pravijo komodni gospodje, da ho-čejo prepustiti kolonsko vprašanje klerikalni stranki in gledati le od strani, ali bodo klerikalci kaj storili za kolone. Ta bedasti list zahteva, da mi kolone rešimo, ker da imamo dva državna po-slanca. Tako-le pišejo komodni gospodje: „Klerikalci imajo tudi dva državna po-slanca, katera bi tudi nas ne poslušala. Tako razdorno delo bi kolonom le ško-dovalo; zato rej smo mi odjenjali“. „Kmečki glas“ je torej vrgei glede ko-lonskega vprašanja puško v koruzo. Pri vsem tem pa pozivlje uboge kolone, naj se na list naroče, češ: „Kmečki glas“ je edini prijatelj kmetom in kolonom!

Taka bedasta pisarija se obsoja sama ob sebi. Ko bi imel „Kmečki glas“ srce za kmeta in ubogega kolona, bi ne vrgel puške v koruzo ter gledal le od strani, ampak bi pomagal dobri in vzvišeni stvari. S tem je dokazano, kar

smo že od začetka trdili, da ima ta stranka pred očmi le sebe in ne kmeta.

„Slovenska ljudska stranka“ pa ne gleda samo od strani, ampak se pošteno trudi, da bi izboljšala položaj kolonskega ljudstva. Koliko da bo mogoče doseči v doglednem času, ni mogoče povedati. Kolonsko vprašanje je težavno. Naši poslanci so do sedaj prisilili vlado, da je začela na to zadevo resno misliti. To dokazujejo zlasti besede poljedel-skega ministra dr. Braf-a, ki jih je go-voril minuli mesec v proračunskem od-seku na Dunaju in ki jih hočemo na-vesti tu v dokaz, da kolonsko vprašanje ne spi.

„Kolonsko vprašanje“, tako je govoril dr. Braf, „je veliko so-cialno vprašanje. Danes ga ni mogoče še rešiti, ker je zelo za-motano, zlasti v Dalmaciji. Za-čeli pa bomo z reševanjem tega vprašanja tam, kjer ni foliko težko, namreč v deželi goriški. Tu napravimo začetek social-nemu delu, ki je hočemo potem raztegniti na vse južne dežele, da zabranimo izkoriščanje ko-lonskega ljudstva“.

Ta izjava priča, da se je začela vlada resno baviti s tem vprašanjem, kar je lep uspeh naših poslancev. Tudi ustanovitev kolonskega društva, ki šteje že nad 300 udov in razni shodi v Brdih, ki smo jih v ta namen prirejali, so v tem oziru lep napredek. Pogumno torej naprej in ne puške v koruzo!

Čuvaj! kako je z nočjo!

„Delavski list“ je v št. 22. in 23. ob-javil članek: Klerikalnim hudobnežem. Spisal ga je ljudski učitelj. Ta zapeljivec mladine in poneumnjevalec nerazsodnih

odraslih napada in sramoti mene, vso duhovščino in vse oblastnike, ki njega ne ubogajo. Ta pobalin, ki misli, da so c. kr. oblasti za to, da branijo njegove kozlarije, dela s svojim pisarenjem sra-moto sebi in učiteljstvu, katero se z njim ujema. S človekom, ki se čepiri kakor puran in je samega napuha pijan, se ne bom prepiral. Poštenemu človeku, ki je sicer v zmoti, pa želi resnico, bi odgovarjal. Izzivaču pa, ki meče na nasprotnika smrdljive bombe psov in laži, se umaknem.

Da bodo znali poštene ljudje soditi nastopanje takih srboritnežev, in da bodo tudi sami vedeli, kaj mislim o njem in njegovih somišljenikih, povem tukaj svoje misli.

Učitelj, ki sramoti duhovščino ter napada c. kr. vlado in jo obenem kliče na pomoč zoper duhovščino, ter hujska ljudstvo zoper duhovščino in oblastnike, ni vreden častitljivega imena učitelj. Jaz spoštujem učiteljski stan in učitelje, ki so res učitelji in vzgojitelji mladine in ljudstva v krščanskem duhu; tudi tarške in judovske učitelje spoštujem, ki vzga-jajo mladino po morda krivih naukih svoje vere. Celo svobodomiselne učitelje spoštujem, ki imajo toliko manire, da ne sramotijo nasprotnika in sprejmejo dokaze resnice, spoštujem jih, če tudi jim nasprotujem. Učitelje pa, kateri se hlinijo, da so krščanski, pa vzgojujejo mladino po Darwinovih in Marksovih zmotah, take zaničujem in bom ob dani priložnosti vedno ljudstvo pozivljaj, naj jim v mejah zakona nasprotuje. Taki učitelji so grabljivi volkovi, ki zlorab-ljajo oblast, ki jim jo je dala c. kr. vlada, ter vzgajajo rod, ki bo nasproten vsaki oblasti. Namen teh kvarljivcev naše mladine je javno povedati urednik glav-nega protikrščanskega učiteljskega lista: „Učiteljstvo hoče otroku vcepiti kal svo-

bodomiselnega spoznanja“. Dobro vemo kakšno je svobodomiselno spoznanje. Povedal nam je to pesnik „Svobodne misli“: Bog svobodomislecev je „naša vest in naša pest“. Ne bo nas premotila hinavščina onih, ki kličejo Kristusa in c. kr. vlado na pomoč zoper „klerikalce“, drugače pa širijo nauke nasprotne Kristusovim in šuntajo ljudstvo zoper vlado. Poznamo dobro te tiče!

Kaj pa je tega svobodomisleca, ki navadno niti k maši ne hodi, tako raz-dražilo? Nisem napadel ne „učiteljstva in šole na hudoben in umazan način“, tudi nisem imel „političnega govora“. Predrzni ocenjevalec, ki najbrž moje pridige niti nisljal ni, hoče voditi politi-ko nezadovoljnih revežev, pa niti ne ve, kaj je političen govor.

Jaz sem pobijal nauk socialde-mokratov, da človeštvo vodijo lakota in spolni nagon. Rekel sem, da ljudje, kateri se dajo voditi od teh živalskih nagonov, so podobni neumni živini. Tisti, ki te nauke odobrujejo in širijo, bi radi človeka ponižali na stopinjo ži-vine. Ljudje smo otroci božji, tedaj nam mora biti navodilo življenja božja volja, ljubezen do Boga in bližnjega.

Da lažje pridobijo na svojo stran ljudi, ki se žalibog dajo voditi od svojih nagonov, jih slepijo z lažjo, da jih oni učijo misliti z lastno glavo. Take nauke širijo v svojih spisih in listih. In na shodih jih posebno zabivajo v glavo mladini. Za izgled človeka, ki ga vodijo živalski nagoni sem navedel kralja Vlacava IV., ki je umoril sv. Janeza Nep. zato, ker se je ta dal voditi od božje volje.

Ako je uni učitelj čutil, da moja pridiga zadeva njega in šolo, je to za-dostni dokaz, da sem zadel v črno. Če bi jaz grajal umazanost, bi se gotovo vsi umazanci oglasili, da jih sramotim

LISTEK.

Podoreharji.

Povest iz naših gor. Spisal Jos. Košanov. (Dalje.)

Toda lepše je petje! Dolina zaživi in gore odmevajo veselja. Ker zeleni va-lovi trav se prelijejo med poletnimi me-seci v rumene in iz vasi se glasi večer za večerom, kakor ubrana pesem zado-voljnosti, klepanje kos. Človek bi se vle-gel pod mrak zunaj vasi v travo in po-slušal, kako se zmešajo udarci kladiv s petjem kobilic v travi in se razlijejo čez vso dolino...

Začetku avgusta, ko je vtonilo solnce za goro, je prišel Sitar, možak, ki jih je že prekoračil petdeset, pred hišo ob cesti na dolnjem koncu vasi in prinesel v eni roki klepala, v drugi dve kosi. Vsedel se je počasi na tla, zgrabil z obema rokama klepala in jih

zasajal v zemljo, dokler mu niso stala dovolj trdno. Nato je vzel iz žepa očali, jih obrisal z rdečim robcem in del na nos, da bo videl dati kosi raven klep. In začel je. Koso je držal z levico na zrnu nakovala in jo počasi premikal, med tem ko jo je z desnico klepal. Vsak toliko časa se je vstavil za trenutek, pogledal klep in zopet hitreje nada-ljeval.

„Čutiš tudi ti lepo vreme, da jima daješ?“

Sitar je privzdignil glavo in po-gledal čez očali v Vrečarja, ki ga je ogovoril.

„Kaj pa češ, sosed; čas je, da tudi jaz svoje popravim. Ali si ti že svoje končal, da se že vračaš?“

„Tam v Ledini sem začel davi, pa mi je nekaj ostalo do poldan. Zato sem šel zdaj proti večeru tje. A, čakaj, skoraj sem zabil. Fant se ti je vrnil. Oddaleč

sem ga videl. Na Podoreharjevi Zamolid se je vstavil in govoril z Marico“.

„Kaj mi ne poveš“, se je začudil Sitar in nadaljeval: „Sicer mi je pisal enkrat prej, da pride domov septembra, ker mora z oktobrom v Trst k vojakom. A tako zgodaj se vrni... No, pa je le prav, da je zdaj prišel. Saj sam res ne pridem v okom tolikemu delu. Moram pa povedati ženi, da poskrbi z večerjo“.

Sitar je vstal, odložil kosi h kraju, se zahvalil Vrečarju za novico in odšel v hišo.

„Jej, jej, naš Janez da je prišel?“ se je zavzela Sitarica in hitela pripravljati večerjo. Ogenj je zakurila, omila kotel in ga obesila. Mož pa je stopil zopet pred hišo in nadaljeval s klepa-njem...

Podoreharjevi so grabili in sprav-ljali seno v Zamolidi, četr ure od vasi. Marica je prigrabila ravno do steze, ki

gre mimo gorenjega konca senožeti proti Staremu selu in se oddahnila. In takrat je pogledala po stezi naprej in na lahko zardela, ker prihajal je sem od tiste strani Sitarjev Janez, o katerem je toli-krat mislila. Sama ni vedela, kako je prišlo, da ga je vzljubila. Mogoče je bilo tedaj, ko so šli mimo njih hiše fantje k naboru vsi veseli in glasno prepevajoč in je stala ona v vrtu in jih gledala?... Da, takrat se je zgenilo v njenem srcu in vcvela je rdeča roža mlade ljubezni, ki jo je dala Janezu z veseljem, kakor ono prvo gartrožo v vrtu, za katero jo je tisti dan poprosil...

„Marica!“

„Janez!“

Drhteče sta izgovorila imeni in stisnila si roki.

(Dalje prihodnjic.)

ali pa bi trdili, da je umazanost čednost. Sicer pa je to skrajna predrznost, ako hočejo tisti učitelji, ki hvalijo šolsko postavo zaradi § 2., ki odločuje, da je „učitev učnih predmetov v šolah nezavisna od vpliva, katere bodi cerkve ali verske družbe“ in se zoperstavljajo posebno duhovskemu nadzorstvu, ki je postavno utemeljeno, nadzorovati in soditi duhovnike glede pridige, ter kritikujejo ne le pridige in cerkvene določbe, ampak vse ukrepe postavne oblasti. Če je državni oblasti prav, da taki ljudje vse ošlevijo, naj sama gleda, kako si obvaruje svojo veljavo, mi duhovniki pa si prepovedujemo, da se bodo brezverski učitelji nepoklicano utikali v naše zadeve in nas ovirali v spolnovanju naših dolžnosti kot učniki resnice.

Žuganje, da pričnemo tudi mi učitelji razlagati mladini v šoli lumparsko politiko šuntajoče duhovščine, ako se bo tako hujskanje še nadaljevalo, sprejmemo duhovniki na znanje z zadoščenjem, ker do zdaj je brezversko mišljenje takih učiteljev uplivalo na mladino skrito kakor strup; ako pa svoje žuganje vresničijo, bo škodljivi vpliv njihovega delovanja tako jasen in očiten, da ga bo videla tudi slavna vlada, in ako vlada ne bo hotela poskrbeti, da se spolnuje § 1. šolske postave od 14. maja 1869, ki določuje, da je naloga ljudski šoli odrežati otroke, da bodo nravni in pobožni itd., tedaj bodo stariši sami nastopili zoper krivico, ki jo dela njim in njihovim otrokom šolska postava, ki jih sili, da morajo svoje od Boga jim izročene otroke izročiti izgojiteljem, ki niso sposobni izgojiti otroke da bodo kedaj „prida ljudi in državljani“.

Jos. Kosec,
župnik v Kamnjah.

Politični pregled.

Državni zbor.

Minuli četrtek je začela poslanska zbornica razpravo o dr. Šusteršičevem nujnem predlogu v zadevi zloglasne madjarsko-bosanske agrarne banke. Dr. Šusteršič je v svojem govoru ožigosal našo vlado, da ni znala zaprečiti ustanovitve take banke, ki ima namen na prav oderuški način izkoriščati kmete v anektiranih deželah pri odkupovanju zemljišč. Njegov predlog vsebuje torej grajo naši vladi, ker je zanemarila svojo dolžnost ter mirno gledala, kako si hočejo Madjari Bosno in Hercegovino osvojiti ter popolnoma uničiti vpliv tostranske državne polovice, ki je zaradi anektiranja omenjenih dežel doprinesla največ žrtev. — V petek je zbornica nadaljevala razpravo in je jednoglasno priznala nujnost Šusteršičevemu predlogu ter o isti priliki z večino glasov glasovala za predlog češkega radikalca Kaline, s katerim se izreka vladi nezakupnica. Nujnost Kalinovega predloga sicer ni bila vsprejeta, ker je za to trebalo dvetretjinske večine, a pri vsem tem je vlada tudi s tem glasovanjem dobila hudo zaušnico, ker se je večina poslancev vendar izrekla za nezakupnico vladi. Potem se je začela razprava o meritumu dr. Šusteršičevega predloga, ki bi bil v petek gotovo vsprejet, da niso začele vladne stranke na prigovarjanje celo nekega ministra, namreč Nemca dr. Schreinerja, obskurirati, razsajati in vpiti in so tako siloma primorale predsednika, da je sejo zaključil tako, da ni moglo priti tisti dan do glasovanja. Do glasovanja pa je prišlo šele v včerajšnji seji. Vlada in vladne stranke so od petka do včeraj iz vseh kotov priganjale svoje ljudi na Dunaj, jih rotili in prosile, in pri vsem tem je vlada pri glasovanju o treh resolucijah dr. Šusteršičevega predloga zmagala s štirimi glasovi večine in še to s pomočjo glasov ministrov in pa državno-

zbojskega predsednika Pattaia. Taka zmaga je pač ničeva zmaga in vsaka vlada, katera rešpektira parlament, vsaj tako se godi v drugih konstitucionalnih državah, pobrala bi šila in kopita ter prepustila vladanje drugim ljudem, ki bi uživali v parlamentu nekoliko več zaupanja. Bienorthova vlada ostane vkljub temu na svojem mestu, pa dolgo gotovo ne, kajti pri takih razmerah ne more spraviti niti jedne svojih predlog pod streho, dokler bo opozicija, in posebno „Slovanska jednota“ postopala proti nji tako možko kakor v tem slučaju. Z veseljem moremo konstatirati, da se je tudi pri Poljskih jelo daniti in da je jeden del istih, to je Poljska ljudska Stranka sprevidel, da je prava pravcata politika meštetov dosežanja protislovanska politika poljskega kluba, in da je ta del uže pri zadnjih glasovanjih odločno stal na strani „Slovanske jednote“.

Darovi.

Jubilejni darovi za „Slovensko sirotišče“:

Josip Balič, učitelj Vrh 4 K, Ciril Fikfak, Podsobotin 20 v, Tomaž Sedlaček, upravnik 1 K, Ivan Škerjanc, Št. Ferjan 20 v, preč. g. Ivan Koršič, kurat 1. razr. pri c. in kr. mornarici v spomin r. dr. Jos. Gabrijevčiča 10 K, p. n. Anton Klodič vitez Sabladovski, c. k. dvorni svetnik v p. 20 K.

Bog poplačaj stotero! Vse v boljšo bodočnost slovenskega naroda pod slavno vlado Njega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.!

Za „Slov. kršč. soc. zvezo“:

Č. g. Franc Švara, kaplan v Devinu 2 K, č. g. Lovro Juvančič, župnik v Dornbergu 2 K, Kat. slov. izobraž. društvo Volče 8 K, I. P. 2 K, I. R. 1 K.

Darovalcem prav iskrena hvala! Posnemalce naj Bog živi!

Domače in razne vesti.

NA ZNANJE. — Kakor je bilo naznanjeno v zadnjem „Primorskem Listu“, stopili smo v zvezo poštnega čekovnega prometa. Naročniki, kateri prejmejo položnico, naj zapišejo nanjo svoto, ki jo dolžujejo „Primorskemu Listu“ in naj jo kmalu odposljejo. Kdor ne more naročnine takoj poslati, naj položnico shrani, da jo porabi o svojem času. Na ta način si naročniki prihranijo stroške za znamke, ker za položnice ni treba nobene znamke.

Poljedelskemu ministerstvu je ponudil nekdo sredstvo, s kojim se baje dajo kobilice uničiti. Ministerstvo pošlje posebno komisijo v naše kraje, da napravi poskuse s tem sredstvom.

Mej poslanci, ki pretečeni petek niso bili na Dunaju, ko se je glasovalo o dr. Šusteršičevem predlogu radi zloglasne madjarsko-bosanske banke, je manjkal tudi kraški napredni poslanec Alojzij Štrekelj. Kakor je znano, se hoče s tem predlogom preprečiti ustanovitev te za kmete pogubne banke. Vsakdo je vedel, da je glasovanje o tem predlogu nad vse važno, kljub temu poslanca Štrekelja ni zvabilo na Dunaj. Kako pravi „Soča“: „Edini pravi kmečki poslanec!“

Letina na Goriškem. — Trta kaže do sedaj prav lepo. Grozdje ravnokar divno cvete. Posebno lepo kaže v Brdih, Poljski pridelki, krompir, grah žito itd., so trpeli nekoliko radi suše, a v soboto dne 5. t. m. je dež namočil naša polja. Upanje je, da bo tudi poljskih pridelkov obilo. Črešenj je bilo izredno mnogo, ki pa niso imele visoke cene. V sled mešeca maja imeli bodemo tudi letos

pomanjkanje krme na Vipavskem in v Gorah. O Krasu niti ne govorimo, ker so vse seno, kar je je ostalo, kobilice pojedle. Ljudstvo bo moralo živino prodati. Upamo, da boste letos država in dežela glede sena pomagali izdatnejše kakor lani. — V mnogih krajih na Krasu in Vipavskem imajo še mnogo vina na prodaj. Lanski pridelek kraškega terana je posebno dober. Zdaj, ko ima Kras dve železnici, bohinjsko in južno, je upanje, da se bo ta izvrstna kraška kapljica dobro razprodala.

Vprašanje promestitve učiteljskih. Naučni minister je izjavil v včerajšnji seji proračunskega odseka, da se bode vprašanje glede ustanovitve slovenskega in italijanskega učiteljskega na Goriško-Gradiščanskem najbrže rešilo uže pred začetkom prihodnjega šolskega leta.

Pametni kmetje. „Naš Glas“ piše v zadnji številki med drugim, da se v neki vasi kmetje boje „Kmečkega Glasa“ kot kuge, skušali da so ga agrarci vpejati po raznašalcih, a kmetje da so ga za njimi metali. — Kaj pa naj bi pameten človek drugega storil z listom, katerega urejuje jeden Mermolja, ki se ni v svojem življenju ničesar navadil in ni radi tega tudi ničesar pozabil? Čudno ni, da se nahajajo vendarle semtertja nekateri kmetje, ki tega človeka še poslušajo, ko jih pita z objubami, ki niso izvedljive. Saj bi našel dandanes celo najzabitejši culukafer, ako bi hotel pri nas nastopati, gotovo tudi nekaj poslušalcev. Oni, ki Mermoljo futrajo, so sami prepričani, da ni na njem nič drugega najti nego brbljavni jezik in ga rabijo le za to, da s farbarjem in neumnostmi, katere mu zabijajo v glavo, izkoriščajo nerazsodnost in lahkovernost nekaterih naših ljudi v njih korist, ker jih je vendarle sram, da bi sami to počenjali, kar počenja Mermolja.

Izpred prvoznega sodišča. V četrtek in petek se je vršila pred tukajšnjim porotnim sodiščem kazenska obravnava proti 32-letnemu Josipu Kaučiču pok. Jožeta iz Lubinja pri Tolminu. Državno pravdnštvo ga je tožilo radi ubojstva, izvršenega dne 2. februarja t. l. nad Miho Kaučičem ter zaradi težke telesne poškodbe, izvršene nad Antonom Dobravcem od istotam. Porotniki so potrdili vprašanje glede ubojstva, a zanimali vprašanje glede težke telesne poškodbe. V sled tega pravoreka je bil obtoženec obsojen na dve leti in pol težke ječe in povrnitev stroškov.

V soboto se je moral zagovarjati pred poroto odgovorni urednik lista „Corriere Friulano“ Ivan Comel, zaradi razžaljenja časti potom tiska. Tožil ga je trgovec Bazilij Primus iz Červinjana, ker je „Corriere Friulano“ v nekem dopisu iz Červinjana pisal, da so v Červinjanu nekateri ljudje, ki svilode sicer nekoliko dražje plačujejo, a se za to odškodujejo pri tehtanju istih. Ivan Comel je bil oproščen.

V ponedeljek je sedel pred porotniki 25-letni Jože Berce Francetov iz Dornberga. Tožen je bil, da je tuk. „Cooperativo“ ogoljufal za 1.200 K s pomočjo tuje posestne pole ter s podpisom krivega imena na menici. Skušali so ga izvleči s tem, da so rekli, da ni pripravi pameti. Zdravniki pa so bili drugega mnenja in so se izjavili, da je Berce popolnoma vedel, kaj dela. Zato so pa tudi porotniki vprašanje glede krivde potrdili z 11 „da“ proti enemu „ne“ glasovi, in sodni dvor ga je obsodil na 18 mesečno trdo ječo.

Včeraj se je vršila kazenska razprava proti pisarju Ferdinandu Carliniju pok. Jožeta iz Trsta, staremu 29 let, in pa proti zidarskemu mojstru Andreju Zoretiču, staremu 36 let, rojenemu v Barkovljah. Tožena sta bila radi goljufije. V ladjedelnici v Trziču je nadzoroval Zoretič zidarska dela. Pisar Carlini pa je zapisaval vsaki dan de-

lavce, zabilježeval, koliko časa so delali ter napravljali koncem tedna izkaze, katere je predložil kontrolorju ladjedelnice in na podlagi katerih sta dobivala potem Carlin in Zoretič denar, da sta ga izročila delavcem. Do vodstva ladjedelnice pa je prišla neka tajna ovadba, v kateri je bilo rečeno, da se nahajajo večkrat v Carlinijevih izkazih imena takih delavcev, ki niso v ladjedelnici nikdar delali. Preiskava je dognala, da je bila ovadba utemeljena, kar je deloma Carlini sam priznal. Zanikal pa je, da bi bil imel Zoretič pri tem kako sokrivdo. Svota zgoljufanega denarja je znašala 1378:54 K in zgoljufanih bi bilo še 524 K, ako bi se ne bilo prišlo pravočasno na sled slepariji. Porotniki so spoznali Carlinija za krivega, zanikali so pa, da bi bil tudi Zoretič kriv. V sled tega pa je bil Carlini obsojen na 10 mesecev ječe.

Nove orglje. — Dve cerkvi sti dobili meseca maja nove orglje: Pri Marijinem Celji (Lig) in v Štanjelu. Orglje pri Marijinem Celji je izdelal g. Zupan v Kamnigori, imajo 2 manuala in 12 pevajočih spremenov. Težava je bila okno na koru, ki se ni smelo zakriti, ker bi bilo mnogo svetlobe vzelo cerkvi, koru pa vso. Tako praktično se je orgljar te težavi ogenil s tem, da je kar dve omari napravil in polovico orgelj postavil na desno, a polovico na levo od okna, a igralnik v sredo tako, da bodo imeli i organist i pevci in prostora in svetlobe dovolj. Dela je bilo seveda več, in zato cena 4800 K ni visoka. Dasi je cerkev precej velika, bodo orglje popolnoma zadostovale. V Štanjelu so bile dne 21. maja t. l. odobrene orglje tvrdke Brandl v Mariboru. Imajo tudi dva manuala in 11 pevajočih spremenov. Za cerkev se mi dozdevajo še premočne — ljudem bodo morda ravno zaradi tega še bolj ugajale. Cena 4300 K za 11 pevajočih spremenov je nizka pri 2 manualih, mojster je najbrže zaradi reklame na ceni popustil, kar je pa Štanjelcem na korist. Lepo znamenje, da so ljudje vneti za čast hiše božje, saj je tudi njim samim v čast. Pride tujec in najde vse v redu, snažno, dobro — lep vtis ponese seboj. Da, kar ljudje za cerkev naredi, posodijo Bogu, a tudi sebi s tem skrbje za čast. Živel posnemovalci! Kokošar.

Mestne novice.

Procesija sv. Rešnjega Telesa v Gorici se bo vršila jutri s tistimi slovesnostmi, kakor druga leta. — Opozarjamo ude „Slovenskega katol. delavskega društva“ in društva „Skalnica“, naj se zberejo pod svojo zastavo v obilnem številu.

Shod „Slov. katol. delavskega društva“ v Gorici. — V nedeljo dne 6. t. m. je bil v restavraciji „Central“ mnogobrojen shod „Slov. katol. delavskega društva“. Dr. Srebrnič je govoril o značajnosti. Neznčajne dela naše može pred vsem nevednost in gospodarska odvisnost. Zato bodi dolžnost vsakega moža, da se pridno izobražuje, da zahaja pogostoma k predavanjem in pa k cerkvenim govorom. Na drugi strani pa si moramo prizadevati, da si z varčnostjo, umnim gospodarstvom, pridnostjo in z dobro organizacijo vstavimo gospodarsko neodvisnost. Le zaveden in gospodarski neodvisen človek more v vseh okoliščinah delovati in nastopati svobodno, kakor mu vest narokuje. — Dr. Dermastia je pojasnil v svojem navdušenem govoru naše razmerje do soc. demokracije in do puhle narodne delavske organizacije. Skrbeti moramo za naraščaj. Starši naj pošiljajo svoje sinove v novo telovadno društvo. Naj se ne dajo plašiti z zmerjanjem: Čuki! Čuki so liberalci! Udeleževati se moramo tudi verskih manife-

stacij na pr. procesije sv. Rešnjega Telesa, procesije na sv. Goro itd. Svoj govor sklence z besedami: „Hodimo pogumno naprej in dvigajmo se vedno višje! Ne posnemajmo soc. demokratov, ki gredo dne 1. maja le po mestu z zastavo in potem ž njo na živinski trg k plesu, ampak višje se dvigajmo v mesecu maju do prestola Marije D. na sv. Gori!“ — Društveni voditelj dr. Pavlica govori na koncu o raznih društvenih zadevah. Priporoča zlasti, naj se vsak delavec naroči na društveno glasilo „Prim. list“, naj si kupi dr. Kreka knjižico o soc. zavarovanju in naj se delavci v obilnem številu udeležijo v nedeljo dne 13. t. m. ob 5. uri pop. dijaške veselice v „Trgovskem Domu“. Ko naznanja še, da homo od zdaj naprej pogostoma prirejajo take sestanke, sklence svoj govor z željo, naj bi se društvo krepko razvijalo in naj bi pogumno nastopalo v prid poštenemu slov. delavstvu. Navdušeni živio-klici so zaključili zborovanje.

Prvo sv. obhajilo dečkov in deklic „Šolskega in Malega Doma“ se je vršilo danes zjutraj ob 7. uri v kapucinski cerkvi. Prvoobhajanci so šli v procesiji iz „Malega Doma“ v kapucinsko cerkev, kjer je imel na nje prisrčen nagovor naš prevzvišeni knezonadškof dr. Frančišek Borgia Sedelj, ki je imel tudi sv. mašo in je prvoobhajance med sv. mašo tudi sam obhajal. Prvoobhajancev je bilo blizu 130. Cela slovesnost je bila ganljiva. Krasno so pele pri slovesnosti učenke višjih razredov „Š. in M. D.“, orgljali pa je voditelj „Š. D.“ g. Benigar. Vse učiteljsko osebje „Š. in M. Doma“ je bilo navzoče pri lepi slovesnosti, katero sta vodila čč. oo. kapucina, kateheta „Š. in M. Doma“. Po svetem opraviilu, ki je končalo po 9. uri so bili prvoobhajanci pogoščeni s kavo in sladčicami na dvorišču „Malega Doma“. — Naj bi padli lepi nauki, katere so slišali prvoobhajanci od našega prevzvišenega knezonadškofa na rodovitna tla in naj bi obrodili lepe sadove!

Dijaška gledališka predstava. — Vspored gledališke predstave slov. goriškega srednješolskega dijaštva, ki se bode vršila v nedeljo dne 13. t. m. v dvorani „Trgovskega doma“, je sledeči: 1. Hönig: Venec slovenskih narodnih napevov. Kvartet na lok. 2. Govor. Govori osmošolec A. Budal. 3. St. Premrl: Kvartet na lok: 1. Stavček. 4. F. S. Finžgar: Divji lovec, narodni igrokaz s petjem v štirih dejanjih. Začetek točno ob 5. uri popoldne.

Za gledališko predstavo našega dijaštva vlada splošno zanimanje. Že samo na sebi je vsaka izvirna slovenska drama na repertoarju ljubljanskega ali tržaškega gled. osebja neka izvanrednost za naše mesto. F. S. Finžgarjev „Divji lovec“ pa ni samo izvirna slovenska drama, temveč vseskozi naroden igrokaz vzet iz življenja našega gorenjskega kmeta. Priljubljeni slovenski pisatelj ki živi med narodom, med našim ljudstvom, nam je isklesal podobo, podal živ in jasen pogled v dušo narodovo, v njegovo mišljenje, čustvovanje.

Ta naroden igrokaz se je odločila vpriporiti naša dijaška mladež. Gotovo velik korak naprej. Dijaštvo se bo tudi potrudilo in poskrbelo, da izvede to igro po svojih močeh vseskozi častno. Treba je, da najde ta prireditelj odziva tudi pri našem p. n. občinstvu.

Začetek predstave je ob 5. uri popoldne. S tem je dana našim okoličanom in radi ugodnih železniških zvez tudi drugim priložnost, da pohitijo v „Trgovski dom“.

Svilodni trg v Gorici. — Svilodni trg v Gorici se odpre dne 15. t. m. na trgu sv. Antona in sicer ob 5. uri zjutraj. Svilodni trg bode sicer odprt vsaki dan ob 5. uri zjutraj, a prodajati svilodov se ne bode smelo pred 7. uro. Čas med

5. in 7. uro se bode porabil za tehtanje svilodov.

Promet s črešnjami na državnem kolodvoru v Gorici je letos izredno velik. V par dneh so naložili in odpeljali 150 vagonov črešenj.

Opozorjamo na gledališko predstavo „Divjega lovca“ 13. t. m. ob 5. uri pop. v „Trgovskem Domu“ v Gorici.

Iz goriške okolice.

g Miren. V nedeljo ob 11. uri predpoldne je bil pri nas sklep šolskega leta obrtno-nadaljevalne šole. Navzoč je bil c. kr. okr. šolski nadzornik Finžgar, ki je ob enem zastopal politično oblast, nekaj občinskih odbornikov z županom, kateri je tudi otvoril razstavo in domače učiteljsko osebje. Vdeležba od strani mojstrov je bila pičla. Po raznih, ob tacihi prilikah navadnih govorih je bilo nekaj vajencev obdarovanih. Nato se je skupno zapelo cesarsko himno, in ako povemo, da jo je pel tudi naš Urbančič, potem bi lahko naše poročilo zaključili z — amen. Ker pa obstoji ta obrtno-nadaljevalna šola že dve leti in nismo do zdaj o njej še nič poročali, moramo to ob tej priliki storiti.

Ta šola je bila za Miren, kot obrtno vas, gotovo potrebna. Te potrebe pa se naši mojstri niso zavedali. Iz poročila voditelja te šole, obč. tajnika g. Urbančiča, je bilo slišati, da je bil obisk te šole v prvem letu skoro pod ničlo in to po krivdi mojstrov, ki niso hoteli svojih vajencev pošiljati v šolo. Je pa res tako? Kako to pa, da v drugem sedaj zaključenem šolskem letu je bil obisk bolj reden? G. Urbančič jo je kar na kratko vrezal rekoč: Letos pa je zmaga svitloba nad temo. Naši mojsiri so se zavedli in spoznali korist te šole. Mi pa pravimo: temu ni tako, kakor je g. Urbančič na kratko osmodil. Mi vemo, da naši mojstri niso v tem oziru nič bolj razsvetljeni kakor so bili popred. Mi vemo, da razlike med obiskom šole v prvem in drugem letu ni napravila ne tema ne svitloba, pač pa jo je napravil g. Urbančič sam in sicer s tem, da se v prvem šolskem letu ni poslužil tako strogo zakonov, kakor v drugem, kateri zapovedujejo mojstrom podkaznijo, pošiljati vajence v šolo. In zakaj se jih ni poslužil? Ne vemo! Vemo le to, da g. Urbančič je dobival prvo leto, ko se ni posluževal postav z vso strogostjo ravno takšno plačo, kakor jo je dobil drugo. Resnici na ljubo pa moramo povedati, da prvo leto, čeravno je g. Urbančič imel manj truda z obrtno šolo, vendar je bil z delom in seveda tudi s plačo mnogo bolj obložen. Takrat je namreč bil tudi nadučitelj na naši ljudski šoli. Ker pa so mu poduk pred letom vstavili in s tem seveda tudi precejšen del plače, je bil siljen obrtno šolo obdržati pokoncu; to se pravi: prisiliti rednejši obisk. Da, to je bila tista žgoča svitloba, ki je pregnalo presito in leno temo.

Zdaj pa kratek ogled po razstavi. Stene so takorekoč zakrite s čednimi načrti raznih čevljev. Nekaj načrtov je tudi mizarskih, klesarskih in ključavničarskih vajencev. Tudi naloge obrtnega spisa so številne. Drugo leto bo med temi nalogami najbrž tudi socijalistično spise, letos se je o tem poučevalo le ustmeno.

Naše mnenje o tej šoli je sledeče: Potreba je bila to šolo odpreti. Ni pa potrebno, da učenci morajo obiskovati to šolo štirikrat na teden in zlasti ne

ob nedeljah. V dosego potrebnega znanja v obrtnem spisu in knjigovodstvu bi zadostovalo obiskovati šolo dvakrat na teden. Za strokovno izobrazbo pa so praktičnejši strokovni tečaji, kakor sta dva že bila.

Toliko za danes, prihodnjič mogoče še kaj.

g Društveni dom v Mirnu je pod streho, 22. avgusta se slovesno blagoslovi in izroči svojemu namenu. Društveni dom bo zbirališče in shajališče naše mladine in naših somišljenikov, mesto po gostilnah posuroveti — blazila si bode srce, bistrila um in se zabavala naša mladina v društvenem domu. Poduk, telovadba, igre, veslanje po Ipavi in dobra šola bo našo mladino povzdignilo. Somišljeniki, pridite nas večkrat obiskat. Naš „društveni dom“ bo pravo narodno gledališče — naše „narodno divadlo“.

g V Mirnu se je blagoslovilo binokostni praznik lepo poslopje čevljarke zadruge v navzočnosti lepega števila občinstva. — Stavba je lepa, prostorna, zračna — za čevljarstvo obrt najlepša v Avstriji po zadržilu izvedencev. Č. kr. urad za pospeševanje male obrti je doposlal izvedenca g. Kumerška, ki je domače mojstre podučeval v izdelovanju čevljev za vojake. Zadruga bo vpeljala svoj obrat tudi s stroji ter izdelovala vsa v čevljarstvo obrt spadajoča dela.

g Veleč. g. Anton Pahor, vikarij v Sovodnjah zaprosil je začasni pokoj, ker ne more vsled prestane bolezni opravljati svoje službe. Nadomestujejo ga gospodje iz Mirna.

g Iz Oseka. — K 28. dnevnim orožnim vajam klican je neki tukajšnji gospodar F. G. Napravil je prošnjo na vojaško oblast, da bi se ga oprostilo oziroma upoklicalo meseca avgusta k orožnim vajam, ter v svoji prošnji navedel zelo tehtne razloge. Njegova žena namreč je zelo nevarno bolna, za kar mu je izdal tudi g. ckr. okrajni zdravnik v Gorici zdravniško spričevalo. V svoji prošnji je tudi omenil, da nima nikomur prepustiti svoje družine, ker razun bolne žene ima samo majhne otroke. Pa prošnja mu je bila zavržena in mož mora k vojaškim vajam. Malo več usmiljenja bi priporočali visoki gospod! ...

g Iz Ravnice. Bleda smrt, ki nikdar ne počiva, ki brezobzirno in neusmiljeno kosi in pobira staro in mlado je šla te dni tudi skozi Ravnico. Zamašnili je s koso in s koščeno roko iztrgala starišem sina, ženi moža, mali deci očeta, oropala hišo gospodarja.

Umrli je tamkaj preteklo sredo šestnik Jožef Filipič v 35. letu svoje starosti. Umrli je lepo in nalahko — spravljen z vsem in pripravljen na vse. Prav rahlo ga je poljubila mrzla smrt na čelo — in ni ga bilo več. Zaman je bil jok žalostne matere, zaman solze sivega očeta, bratov in sester, žene in otrok. Vas je žalovala z njimi in splošna je bila žalost, saj je bil pa tudi mož — kakor malo takih: razumen, skrben, delaven in dober kristjan, tako, da se je lahko reklo: „kakoršno življenje — taka smrt“.

Pogreb, katerega se je udeležila cela vas, je bil nenavadno lep. Vodil ga je z azistenco dveh gg. bogoslovcev domači g. vikar. Križ pred krsto je pa nosil g. učitelj sam, kar se je ljudem jako lepo zdelo in tudi domačim bilo v tolažbo.

g Solkan. Vesela družba nabrala na Sv. Gori ob priliki procesije za zastavo „Kat. slov. izobr. društva“ v Solkanu znesek K 7. Bog stotero poplačaj!

O d b o r.

Iz ajdovskega okraja.

a Stavka v predilnici iv Ajdovščini. V predilnici v Ajdovščini je nastala splošna stavka. Zahteva se zvišanje plač in skrajšanje delavnega časa.

Iz kanalskega okraja.

kl Vesela novica. — Cesta po banjški planoti se bode začela graditi v najkrajšem času in sicer od Avč proti Levpi in od Grgarja proti Batam. Več povemo prihodnjič.

kl Lokovec. — Vojaška naborna komisija si je izbrala v naši vasi 24 mladeničev za vojake, kar je izredno veliko.

Iz tolminskega okraja.

t Zatoimin. — V tukajšnjem k. s. izobraževalnem društvu se je vršila dne 3. junija revizija. Revidiral je preč. g. I. Kovachič. — Dobili smo tudi nov harmonij. Hvala vsem dafovalcem!

t Na Idriji pri Bači bo prihodnjo nedeljo 13. t. m. predaval veleč. g. Kovachič, župnik v Podmelcu in društveni revizor.

Iz cerkljanskega okraja.

c Iz Cerkna. — Prelepo slovesnost smo obhajali včeraj, nedeljo, 6. junija. Blagoslovili smo novo krasno zastavo družbe Jezusove (vednega češčenja). K tej slovesnosti so prihitele Marijine družbe: iz Novakov, Leskovic, Stare in Nove Otlice, Frate, Idrije in sosednje Idrije, vse s svojimi zastavami. Tudi mnogo drugih okoličanov je prišlo. Ob eni popoldne se je pomikal krasen spreved iz župnišča v cerkev, v njem sedem zastav, zadnja naša nova. V cerkvi je bil najprej govor, potem blagoslov nove zastave, nato slovesen sprejem več kot tristotih mladih časticev Najsvetejšega, dečkov in deklet; nazadnje slovesne pete litanije Jezusovega Srca, ki jih je imel g. dekan dr. Knavs ob asistenci osmerih drugih duhovnikov. — Po končani cerkveni slovesnosti, ki je na vse napravila najboljši vtisk, je bila v Gospodarskem domu veselica, ki je uspela vsestransko izvrstno. Naši mladi govorniki in govornice so nastopili in govorili tako samozvestno, tako navdušeno in prepričevalno, da je nam starim srce plalo veselja nad takim naraščanjem, ki je istinito naša nada. Igro „Jeza nad petelinom in kes“, ki je bila kot zadnja točka na razporedu, so igrala naša dekleta tako naravno, tako dovršeno kot izšolane igralko, da so nam napravile mnogo veselja, in smo tako združili koristno z veselim. Vsesplošna zadovoljnost in veselje je vladalo med vsemi udeleženci nad srečno uspelim dnevom. Pomagat je prišel veleč. g. J. Kalan, urednik „Bogoljuba“ iz Ljubljane, ki je imel že zjutraj pri skupnem obhajilu kratek nagovor, ob 10. uri lepo mladinsko pridigo, popoldne govor ob blagoslovljenju in končno še duhovito predavanje v dvorani G. doma. Bog povrni! Veselje tega dne pa ni samo trenotno, enodnevno; sad tega slavlja, upamo, bo trajen, ker se je s tem priložil nov kamen v poslopje organizacije naše mladine. — Ob isti uri so imeli liberalci ravno v nasprotni gostilni pri Makucu svoj shod, na katerem so ustanavljali liberalno politično društvo za Cerkljansko. Za hotra novorojenemu ne bodigatreba je prišel sam Gabršček. Zdi se pa, da je novorojenec že ne mrtvo-rojen, vsaj pohabljen. Na shodu ni bilo nad 50 ljudi. Liberalci naši so bili sploh ta dan jako slabe volje. Ni čuda! Mladina naša se vzbuja, se zbira, se dviga v močno falango zoper nasprotnike krščanske misli.

Vabilo
na
redni občni zbor
Hranilnice in posojilnice v Pevmi,
registrirane zadruge z neomejeno zavezo,

ki se bo vršil
20. junija 1909, to je tretjo
pobinšno nedeljo,
ob 4^h pop. v Pevmi v župnišču.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in računskega pregledovalca.
2. Potrditev računov za l. 1908.
3. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in namestnika načelnika in rač. pregledovalca.
4. Slučajnosti. Načelstvo.

Novodošlo blago za
NASTOPNO SEZONO

se vdobi po zmernih cenah
v delavnici in trgovini z gotovino
oblekanju

Anton Krušič,
krojaški mojster in trgovec
v Gorici Tržaška ulica št. 16
(v lastni hiši).

Opozarja se gg. odjemalce, da je došla
ravno kar velika množina raznovrst-
nega blaga kakovosti iz avstrijskih
in angleških tovarov najrazličnejših

za vsaki stan.

Rojaki! Spominjajte se ob vsaki
priliki „Šolskega doma“.

Peter Cotič,
čevljarški mojster, Gorica.
Gosposka ulica 1
Raštelj 32.

Zaloga vsakovrstnih čevljev za odrasle in
otroke. Naročila z dežele se po pošti raz-
pošiljajo. Cene zmernne.
Edino zastopstvo najboljšega čistila za
črevlje in usnje v prid družbe sv. Cirila
in Metoda.

J. ŠULIGOJ

— urar c. kr. državne železnice —
v GORICI, Gosposka ulica št. 25.

Kuhinjska in gospodinjska šola v Gorici.

Naznanja se s tem sl. občinstvu, da se je „Kuhinjska šola“ v Gorici zopet
otvorila dne 27. maja in sicer v „S. Gregorčičevem Domu“ v l. nadstropju, ulica
Vetturini. — Učenke, ki bi hotele obiskovati to šolo, oglašijo naj se
pri vodstvu te šole, ki se nahaja v prej omenjeni hiši. Plača se samo za pouk
za vsako učenko po 24 K na mesec. One učenke pa, ki bi hotele v „Kuhinjski
šoli“ hrano dobivati in tam stanovati, plačajo 60 K na mesec. V „Kuhinjski šoli“
postreženo bode sl. občinstvu z vsakovrstnimi tečnimi in okusnimi jedili po zmernih
cenah. Stalni gostje se sprejmejo. Vodstvo šole se priporoča za obilen obisk.

Tvrdba
A. & F. Anderwald Gorica,
(v hiši sl. Centralna posojilnica)

kupuje v soboto, nedeljo ali naj-
dalje v ponedeljek dno 14. t. m.

grozdje sv. Ivana

ali bodeči ribez (rešpin).

Kdor ima to sadje na prodaj,
naj ga obilo pripelje.

Za birmo
in sv. Rešnjje Telo

priporočam po znižanih cenah raz-
novrstne lepe batiste, cefirje, ka-
kor tudi primerne volnate bluze
in obleke v crnem barvi. Izbira v
tem blagu je velika ter vzorci naj-
novejši. Za obilen obisk se sl. ob-
činstvu vljudo priporočam ter
bilježim

spoštovanjem

Franc Ravnikar, Gorica
Raštelj 16.

VIKTOR TOFFOLI
GORICA

Velika zaloga oljkega olja iz naj-
ugodnejših krajev

Jedilno olje po 96 v. liter			
Jedilno fino	K 1:04	Marsiglia	K 1:28
istrsko	„ 1:20	Bombay	„ 1:20
Corfu	„ 1:20	Bari	„ 1:40
Puglie	„ 1:28	Lucca	„ 1:60
Jesih vinski		najfinejše	2—
		Milo in luči.	

Priporočam č. duhovščini in cer-
kvenim oskrbnim.

Edina zaloga oljkega olja v
Gorici, via Teatro 18 in via Se-
minario 10.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.
Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nürnberskega in
drobnega luga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadičice in popotnike.
Najboljše šivanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.
Svetinje, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obnavala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjavo, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kra-
marje, krošnjarje, prodajalce po sejmi
in trgih ter na deželi.

Marija Grebenc,
lastnica-voditeljica.

Duhovnika išče upravništvo javne
bolnišnice usm. bratov
v Gorici, večšega slov., ital. in nemškega jezika. Natanč-
nejši pogoji in podatki, se izvedó pri prijoratu oziroma
pri upravništvu označenega zavoda.

Lekarna
Cristoforoletti v Gorici

Prave in edne žel. kapljice
s snamko sv. Antona Pado-
vanskega.

Zdravilna moč
teh kapljic je ne-
prekosljiva. — Te
kapljice uredijo
redno prebav-
ljanje, ce se jih
dvakrat na dan
po jedno žličico
popije. — Okrepč
želodec, storč, da agne
kratkem času omočica in iz-
volna lenost (mrtvost). Te kap-
ljice tudi storč, da človek raje je

Cena steklenici 60 vin

Kell-ov lak
najbolji lik za mehke pode

Keil-ova bela glazura à 90 v.
Keil-ovo mazilo za črevlje à 30 v.
Keil-ov zlatilni lak za okvirje à 40 v.
Keil-ovo voščilo za pode à 90 v.
Keil-ov lak za slaminice v vseh barvah

vedno v zalogi pri tvrdki:

Konjedie & Zajec, Gorica.

Postojna: Anton Ditrich.
Reka: mirodilnica F. Jechel.
Ljubljana: Leskovič & Meden.
Mali Lošinj: G. P. Budna.
Pulj: Augusto Zuliani.
Rovinj: Giuseppe de Vescovi.
Šibenik: Fausto Inchiostri.
Tolmin: Lud. Kacafura.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrirana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji
kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici,
TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Naznanilo.

„Centralna posojilnica registrirana zadruga z
omejeno zavezo“ v Gorici naznanja, da bode obre-
stovala pričenši s 1. januarjem 1909 hranilne vloge po
4¹/₂% (štiri in pol od sto)

Posojila se bodejo dajala članom:

a) na vknjižbo po 5¹/₂% (pet in en četrt od sto);
b) „menico oziroma poroštvo po 6% (šest od sto.)“

Posojila na mesečna odplačevanja ostanejo ne-
spremenjena tako, da se plačuje od vsacih 100 kron
2 kroni na mesec.

GORICA, 4. novembra 1908.

ODBOR.

Največje veselje

in trajen spomin je za birmanca, ako dobi v
dar uro in verižico. Čast. botrom in botricam
ulj. priporočam svojo veliko zalogo birmskih
daril, najboljših švičarskih ur, dalje verižic,
prstanov, priveskov, uhanov, zapestnic itd. v
zlatu, srebru in najlinejšem duble, vse po jako
zmernih cenah.

Popravila izvršujem točno in ceno.

Aleksander Ambrožič,
urar in trgovec
v Gorici, Tekališče Jos. Verdija 26.